U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Josefa Baxy, Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně **T. K.**, zastoupené JUDr. Davidem Heryánem, advokátem se sídlem Praha 2, Uruguayská 17, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 3. 2005, č. j. OAM-215/VL-20-ZA-03-2005, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 27. 10. 2005, č. j. 36 Az 59/2005 - 32,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 30. 3. 2005, č. j. OAM-215/VL-20-ZA-03-2005, žalovaný neudělil žalobkyni azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu). Současně rozhodl tak, že se na žalobkyni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

V žalobě ze dne 6. 4. 2005 proti rozhodnutí žalovaného žalobkyně citovala řadu ustanovení zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, ve znění účinném do 31. 12. 2005 (správní řád), která správní orgán v řízení porušil a trvala na tom, že splnila zákonné podmínky pro udělení azylu dle § 12 a § 14 zákona o azylu, resp. minimálně pro vztažení překážky vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu. Ke skutkovým důvodům odkázala na žádost o udělení azylu, protokol o pohovoru a další spisový materiál. Navrhla, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Na výzvu soudu ze dne 28. 4. 2005 k odstranění vad žaloby žalobkyně řádně a včas nereagovala, krajský soud proto usnesením ze dne 27. 10. 2005 (č. l. 32) žalobu odmítl dle § 37 odst. 5 s. ř. s.

Proti tomuto usnesení podala žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) včas kasační stížnost založenou na důvodech dle § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. Konkrétně uvedla, že krajský soud posoudil uvedenou kauzu v rozporu s platným právním řádem. Lze shledat vážná pochybení všech orgánů v řízení o udělení azylu. Krajský soud projednal věc v rozporu

se zákonem o azylu. Navrhla, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadené usnesení krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Dále požádala o ustanovení zástupce a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Usnesením ze dne 22. 12. 2005 (č. l. 46) krajský soud žádost o ustanovení zástupce zamítl a současně žalobkyni vyzval k odstranění nedostatku zastoupení pro řízení o kasační stížnosti ve lhůtě 15 dnů.

Nejvyšší správní soud toto usnesení ke kasační stížnosti žalobkyně zrušil rozsudkem ze dne 21. 2. 2007, č. j. 1 Azs 24/2006 - 68, a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. Nicméně v mezidobí (dne 29. 9. 2006) krajskému soudu došlo oznámení advokáta JUDr. Davida Heryána o převzetí právního zastoupení žalobkyně, což doložil procesní plnou mocí, udělenou mu dne 1. 8. 2006 žalobkyní i pro řízení o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu ze dne 27. 10. 2005.

Protože kasační stížnost proti posledně zmiňovanému usnesení krajského soudu neobsahovala veškeré náležitosti, které soudní řád správní pro kasační stížnost vyžaduje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), byla stěžovatelka usnesením krajského soudu ze dne 7. 6. 2007 (č. l. 75) vyzvána, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doplnila kasační stížnost tak, aby bylo zřejmé v jakém rozsahu a z jakých důvodů rozhodnutí napadá. Stěžovatelka byla poučena o následcích spojených s nevyhověním výzvě. Usnesení bylo stěžovatelce (jejímu advokátovi) doručeno dne 20. 6. 2007. Ve stanovené lhůtě však stěžovatelka vady podání neodstranila, ani nepožádala o prodloužení této lhůty.

Takovou kasační stížnost nelze věcně projednat a bylo třeba ji odmítnout.

Kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí.

Náležitosti kasační stížnosti jsou stanoveny v § 106 odst. 1 s. ř. s., pokud je podání nemá, musí být podle odstavce 3 téhož ustanovení doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení vyzývajícího k odstranění vad. Předmětná kasační stížnost neobsahovala dostatečně určitá tvrzení, z jakých důvodů stěžovatelka rozsudek napadá, přičemž kasační stížnost lze podat jen z důvodů výslovně uvedených v § 103 s. ř. s. Důvody uvedenými v kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud vázán (§ 109 odst. 3 s. ř. s.). Kasační stížnost tedy vždy musí obsahovat konkrétní, tj. ve vztahu ke stěžovateli a k projednávané věci individualizovaná, tvrzení nezákonnosti napadeného rozhodnutí, a to po skutkové i právní stránce. Požadavek na uplatnění některého z důvodů taxativně vypočtených v § 103 odst. 1 s. ř. s. je přitom třeba vykládat v souladu se zásadou, že procesní právní úkon účastníka řízení (zde: kasační stížnost) se posuzuje podle jeho obsahu. Ze znění kasační stížnosti však musí být seznatelné důvody, které odpovídají zákonným kasačním důvodům. Na jedné straně tedy sice postačí, že ze znění kasační stížnosti jsou seznatelné důvody, které zákonným kasačním důvodům odpovídají, a není rozhodující, že sám stěžovatel tyto důvody jednotlivým ustanovením nepodřadil (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu publikovaný pod č. 161/2004 Sb. NSS). Na straně druhé ale není dostačující, jestliže stěžovatel v kasační stížnosti pouze uvede některé z písmen § 103 odst. 1 s. ř. s., ale nekonkretizuje vady v řízení či vady v právním úsudku, jichž se soud podle stěžovatele dopustil.

V daném případě stěžovatelka pouze označila jako důvody pro podání kasační stížnosti § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. a obecně konstatovala, že krajský soud posoudil uvedenou kauzu v rozporu s platným právním řádem a se zákonem o azylu, a že lze shledat vážná pochybení všech orgánů v řízení o udělení azylu. Taková tvrzení bez uvedení konkrétních skutečností, tedy jakou právní otázku soud v předcházejícím řízení nesprávně posoudil, resp. jakých vad řízení, které mohly mít vliv na zákonnost rozhodnutí o věci samé, se soud dopustil, v čem případně spočívala zmatečnost řízení před soudem nebo jakých vad řízení se dopustil žalovaný, jsou však stižena nemožností jejich přezkoumání kasačním soudem. Jde o námitky jen formální, bez věcného obsahu. Obecně namítané vady nemůže ani Nejvyšší správní soud namísto stěžovatelky sám aktivně vyhledávat, protože vymezení rozsahu kasační stížnosti a specifikace jejích důvodů leží na stěžovatelce v důsledku dispoziční zásady, která ovládá řízení o kasační stížnosti.

Podání stěžovatelky tedy zákonné náležitosti neobsahovalo, krajský soud ji proto správně vyzval k odstranění vad a stanovil k tomu lhůtu odpovídající zákonu. Neodstranění vad podání (chybějící kasační důvody) brání věcnému vyřízení kasační stížnosti a v řízení nelze pro tento nedostatek pokračovat.

Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 37 odst. 5 za použití § 120 s. ř. s.

Za této procesní situace se soud z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. října 2007

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu